דתניא א) אשר לה' לרבות את האימורין ואימורין קאי עלייהו באיסור עולין וחלב קאי עלייהו באיסור כרת ב) וקאתי איסור טומאה חייל עליה תדע שכן הוא ג) דהא רבי סבירא ליה איסור חל על איסור (ואימא) וה"מ איסור חמור על איסור קל אבל איסור קל ג) (חל) על איסור (והוא איסור) חמור לא ובקדשים שמעינן ליה דאמר איסור קל על איסור חמור נמי חייל דהא איסור מעילה קל ד) הוא מיתה ואיסור קדשים איסור חמור כרת ואתי איסור מיתה חייל על איסור כרת דתניא רבי אומר כל חלב לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעילה ומעילה איסור מיתה וקא חייל על איסור חלב דאיסור כרת הוא ש"מ בקדשים גלי קרא והא תניא ר"ש אומר אין פיגול בעולין ואין נותר בעולין אלא תנאי היא ואליבא דר"ש דאיכא דאמרי בקדשים איסור חל על איסור וא"ד בקדשים נמי אין איסור חל על איסור ולמ"ד בקדשים נמי אין איסור חל על איסור כל חלב לה' ה) מאי עביד ליה מוקים ליה בולדי קדשים ו) דקסברי ולדי קדשים בהווייתן יהו קדושים דתרווייהו בהדדי אתו:

הדרן עלך דם שחיטה

המביא אשם תלוי ונודע לו שלא חטא אם עד שלא נשחט יצא וירעה בעדר דברי ז) ר"מ וחכמים אומרים ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה ר"א אומר יקרב שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר ח) אם משנשחט נודע לו ישפך הדם והבשר יצא לבית השריפה נזרק הדם ט) (והבשר קיים) יאכל ר' יוסי אומר אפילו הדם בכוס יזרק והבשר יאכל אשם ודאי אינו כן (א) עד שלא נשחט יצא וירעה בעדר משנשחט הרי זה יקבר נזרק הדם הבשר יצא לבית השריפה שור הנסקל אינו כן עד שלא נסקל יצא וירעה בעדר משנסקל מותר בהנאה עגלה ערופה אינו כן עד שלא נערפה תצא ותרעה בעדר משנערפה תקבר במקומה שעל ספק באה מתחלה כיפרה ספקה והלכה לה: **גמ'** במאי פליגי ר"מ סבר כיון דלא צריך ליה לא מקדיש ליה ורבנן סברי מתוך שלבו נוקפו גומר ומקדיש תנא בין שנודע לו שחטא ובין י) נודע לו שלא חטא פליגי ר"מ ורבנן בנודע לו שחטא להודיעך כחו דר"מ דאע"ג דידע דחטא כיון דבעידנא דאפרשיה (ב) יא) [לא ידע תצא ותרעה בעדר ובנודע לו שלא חטא להודיעך כחן דרבנן דאע"ג דלא חטא כיון דבעידנא דאפרשיה לא ידע] לבו נוקפו הוה הלכך גמר ומקדיש א"ר ששת מודה ר"מ לחכמים

במפריש

אשר לה' לרבות יח) האימורין. והקשה רבינו אלחנן הא איצטריך קרא דאשר לה' למדרש הניתר לטהורים חייבין עליו משום טומאה יט) (מנחות דף כה:) ויש לומר דשקולים ויבאו שניהם כחד קרא: [ועי"ע בתוס' מנחות כה: ד"ה מ"לן]: **בוולדות** קדשים וקסבר בהווייתן הן קדושים. לאיסור חלב ואיסור מעילה בהדי הדדי קא אתו ואף על גב דבקדשים קלים ליכא מעילה עד לאחר זריקה כדתנן פ"ק דמעילה (דף ז:) מכ"מ איסורא מיהא איכא ואם תאמר הא איסור חלב קדים ממעי אמו דהכי אמר ר' יוחנן פרק בהמה המקשה (חולין עה.) חלב חלב מכן ט' מי חלבו כחלב בהמה דחדשים גרמי ולא אוירא ויש לומר דנהי דלא בעי אוירא דולד שילא כ) לחוץ אלא מכל מקום בעינן אוירא דחלב שיוצא החלב לחוץ וממעי אמו לא חייל:

הדרן עלך דם שחיטה

המביא אשם. יפלו דמיו לנדבה. כא) פירוש יביא בדמיו עולה והנסכים משל ציבור דמותרות אשם לקיץ המזבח ולכך יביא עולה כב): **אם** משנשחט כג) הדם ישפך. לרבי מאיר אתי שפיר דחולין בעזרה נינהו אלא אפילו לרבנן דאמרי דעבדי מיניה עולת נדבה היינו דוקא לדמיו אבל איהו גופיה מודו דזבח פסול הוא כד) א"נ כיון דבשעת שחיטה לא היה ראוי לעולה שעדיין לא נודע לו לכך לא יקריבהו עולה אחר שחיטה:

כמפרים

וחלב. לאימורין קאי עליה בכרת: **תדע שכן.** דבקדשים איסור חל על איסור לדברי הכל: **דהא רבי סבירא ליה.** בעלמא איסור חל על איסור והני מילי איסור חמור על הקל אבל קל על החמור לא ובקדשים שמעינן ליה דאפילו קל על החמור. והא דאיסור חמור יב) על הקל לא איתפרש לי היכא: **איסור מיתה.** קל הוא דאין חייבין על שגגתה חטאת: **לרבות אימורי קדשים קלים למעילה.** כדכתיב (ויקרא ג) כל חלב לה' (הוא) אלמא דחטאה בשגגה מקדשי ה' (שם ה) קרינא בהו: **אין פיגול.** חל על העולין שהאוכל אימורי פיגול כגון כליות אינו חייב כרת. אלמא אפילו איסור חמור לא חייל אאיסור קל: (ב) תנא דמתני' אליבא דרבי שמעון סבר איסור חל על איסור בקדשים: והאי תנא דסבר אין פיגול בעולין סבר בקדשים נמי אין איסור חל על איסור: ולהאי תנא דאין פיגול בעולין האי כל חלב לה' דמשמע דמעילה חיילא אאימורים אלמא איסור קל חל אאיסור חמור בקדשים מאי עביד ליה דבעלמא מאשר לה' לרבות אימורין לאיסור טומאה לא פרכינן דמצי לתרוצי דלאו רבי שמעון היא אלא רבנן דפליגי עליה דר' שמעון דאית להו בחולין איסור חל על איסור על ידי כולל כגון נבלה ביוה"כ וטומאת הגוף נמי איסור כולל הוא מגו דמתסר בבשר אתסר נמי בחלב אלא האי קרא דמעילה דאמר דאיסור קל חל על איסור החמור קשיא לן דהא לא אשכחן ליה בחולין אלמא דשני לן בין חולין לקדשים: **מוקי ליה.** באימורי ולדות קדשים: יג) **דקסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין.** והויה לישנא דקרא (ג) דאיתרבי מיניה ולדות קדשים (ד) דגרסינן בבכורות בפרק ב' (דף יד:) רק קדשין אלו התמורות אשר יהיה לך אלו הוולדות והיא דרשא דגבי טומאת הגוף דלעיל אשר לה' לרבות האימורים לית ליה ומוקי ליה לדרשא אחרינא כמ"כ ילרבות את הלן ואת היוצא:

הדרן עלך דם שחיטה

המביא אשם. יד) **יצא וירעה בעדר.** עם שאר צאנו כחולין גמורין: **וחכ"א כו'.** מפרש טעמא בגמ': **ישפך.** לאמה: **לבית השריפה.** דאף על גב דחולין שנשחטו בעזרה בקבורה טו) בעלמא האי בשריפה דהוי כזבח פסול: **נזרק הדם.** קודם שנודע לו: טז) **יאכל.** הבשר שהרי גמר כל הכפרה והוה ליה אשם תלוי כשר שהרי על הספק בא מתחלה וכפר הספק והלך: **יורק.** הדם שכל העומד לזרק כזרוק דמי [ב"ק עו:] וה"ל כנודע לו לאחר זריקה דם: **אינו כן.** בההוא לא פליגי רבנן דאם נודע לו עד שלא נשחט פו) יצא וירעה בעדר דטעמייהו דרבנן כאשם תלוי כיון דלבו נוקפו גמר ומקדישו מספק אבל אשם ודאי דאמרו לו אכלת קדש ונודע שלא חטא דהוחמו העדים או נמי כסבור קדש אכל ונמצא חולין איגלאי מילתא דהקדש טעות הוא דכי אקדשיה אדעתא דחטאת לא אקדשיה: **הרי זה יקבר.** בגמרא [כד:] מפרש מ"ש דהאי בשריפה והאי בקבורה: **נזרק הדם הבשר יצא לבית השריפה.** מפרש בגמרא [שם] תברא מי ששנה זו לא שנה זו: **שור הנסקל אינו כן.** כאשם תלוי דהכא לא פליגי רבנן כי אם נודע דלא הרג יצא וירעה בעדר: **עגלה ערופה אינו כן.** כאשם תלוי לרבנן דאם עד שלא נערפה נמצא ההורג תצא ותרעה בעדר: **כיפרה ספיקה.** בשעת עריפה שהרי עדיין ספק היה והלכה לה הלכך אסורה בהנאה ותקבר כדין כל העגלות הערופות: **גמ' שלבו נוקפו.** שמתירא מספק (ס) החטא יז) שמא ומייתי אבל חטאת כיון דהשתא איגלאי מילתא דבעידנא דאפרשיה לא הוה צריך לחטאת לאיתויי הילכך

עין משפט
נר מצוה

ט א מיי' פ"ח מהל' פסה"מ הלכה יח:

יא ב מיי' פ"ג מהל' מעילה הלכה א:

יב ג מיי' פ"ד מהל' תמורה הלכה ג ובלח"מ פ"ד:

א ד ה מיי' פ"ד מהל' (מאכלות אסורות הל' כג) (פסה"מ הל' יט):

ב ו מיי' שם הל' כ:

ג ז מיי' (פי"ח מהל' נזק ממון הלכה ט) (פ"ד מהלכות מאכלות אסורות הלכה כג):

ד ח מיי' פ"י מהלכות רוצח הלכה ח:

ה ט מיי' פ"ד מהלכות פסה"מ הלכה יט:

◆

מוסף רש"י

אשר לה'. והנפש אשר תאכל מבשר זבח השלמים אשר לה' [זבחים מג:] קרא יתירא הוא דה"ל למכתב מזבח השלמים וטומאתו עליו. וכתיב אשר לה' לרבות אף כשר הקרב לה' שאם אכלו בטומאה ענוש כרת [פסחים כג.]. כל חלב לה'. בקדשים קלים כתיב. ולהכי כתיב בהו לה' לאמוריה דקדשי ה' [illegible]

◆

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

◆

תורה אור השלם

1. והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא ז כ
2. והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב לה': ויקרא ג טז

◆

הגהות הב"ח

[illegible]

◆

גליון הש"ס

גמ' והא תניא ר"ש אומר. עי' זבחים דף מה ע"א תוס' ד"ה והשתא. ושם ע"ב תוס' ד"ה אבל העולים:

◆

רבינו גרשום

[illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones